

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 6Csp/76/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717206718
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Bauer
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5717206718.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudcom Mgr. Martinom Bauerom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom v Žiline, Hodžova 11, proti žalovanej: W. N., C.. XX.X.XXXX, S. D. XXXX/ X, B., o zaplatenie 2.738,12 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2.738,12 €, zmluvný úrok vo výške 160,12 €, úroky z omeškania vo výške 1,28 €, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.738,12 € od 06.03.2017 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 € mesačne, splatných vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi sa voči žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 11.04.2017 sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2.738,12 €, úroku vo výške 160,12 €, úroku z omeškania vo výške 1,28 €, úroku z úveru vo výške 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 2.738,12 € od 24.02.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 2.738,12 € od 24.2.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 160,12 € od 24.2.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že dňa 03.12.2014 uzatvoril na diaľku so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 3.000 €. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky. Po vyčerpaní úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, preto žalobca výzvou na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 23.02.2017, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia zo dňa 21.12.2016. Ku dňu predčasného zosplatnenia, t.j. k 23.02.2017, pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 2.959,52 € a pozostávala z istiny 2.738,12 €, úrokov vo výške 160,12 €, úrokov z omeškania vo výške 1,28 € a poplatkov vo výške 60 €, ktoré si však žalobca neuplatňuje. Žalovaná po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu. Ďalej uviedol, že má nárok aj na zmluvné úroky po zosplatnení úveru, keďže tento nárok trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie. Obsahom záväzku dlžníka nie je len vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, t.j. skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok úveru však neovplyvní.

2. Na výzvu súdu žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 28.06.2017 doplnil žalobu. Uviedol, že dohodnutý úrok patrí veriteľovi do vrátenia požičaných peňažných prostriedkov, nie do splatnosti úveru. Tvrdenie, že úroky a úroky z omeškania sa vzájomne vylučujú, nemá oporu v právnych predpisoch. Pri úverovej zmluve ide nepochybne o plnenie peňažného záväzku v dvoch rovinách, a to vrátiť peňažné prostriedky v dohodnutej lehote ako aj zaplatiť požadované úroky. Ak dlžník v oboch prípadoch nesplní svoju povinnosť včas, dostane sa do omeškania. Jedná sa o dva rozdielne inštitúty. Úprava úroku z omeškania ako aj úroku z úveru je podporná, má dispozitívny charakter a rozhodujúce je ako sa strany v zmluve dohodli. V zmysle ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Preto žalobcovi prináleží nárok na zmluvné úroky aj po zosplatnení úveru.

3. Súd konal a rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené riadne a včas. Svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a výsluchom žalovanej zistiac nasledovný skutkový stav:

5. Uznesením zo dňa 14.07.2017 č. k. 6Csp/76/2017-48, súd v súlade s ustanovením § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vyzval žalovanú, aby sa v lehote 10 dní vyjadrila k podanej žalobe. Uznesenie spolu so žalobou a prílohami bolo žalovanej doručené do vlastných rúk dňa 28.07.2017. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila..

6. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že si vedomá toho, že si zobrala úver. Nerobí spornou výšku istiny. Zo strany žalobcu jej bola doručená listina oznamujúca predčasné splatenie úveru. Bolo to tohto roku, presný dátum uviesť nevie. Od novembra 2016 žalobcovi neuhradila pohľadávku ani len čiastočne. Má viacero úverov a dlhov, nie je schopná zaplatiť pohľadávku v celosti. Býva u svojej dcéry v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve dcéry. Nevlastní žiaden majetok vyššej hodnoty. Na domácnosť prispieva dcére sumou 100 € mesačne. Jej priemerný čistý mesačný príjem je vo výške 650 €. Iný príjem nemá. Na cestovné mesačne miňa 80 až 100 €. Má dlh v spoločnosti J., ktorý mesačne spláca vo výške 165 €. Má spotrebný úver od spoločnosti G., ktorý si zobrala na televízor, a ktorý spláca vo výške 80 € mesačne. Finančne nezvláda uhrádzať všetky dlhy. Spláca aj spotrebný úver v D. S. vo výške 80 € mesačne, ktorý si zobrala na pokrytie splátok ostatných dlhov. Je schopná splácať dlh žalobcovi v splátkach vo výške 100 € mesačne, pričom splatnosť splátok jej vyhovuje k dvadsiatemu dňu v mesiaci.

7. Dňa 03.12.2014 uzavreli strany sporu zmluvu o úvere č. 175862, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v celkovej výške 3.000 €, druh úveru pôžička, s dohodnutou úrokovou sadzbou 17,90 % ročne a dohodnutým poisťným vo výške 1,32 € mesačne. Poplatok za poskytnutie úveru bol dojednaný vo výške 150 €. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splácať v 120-tich anuitných splátkach vo výške 54,02 € s termínom prvej splátky 22.12.2014 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20.11.2024. Splatnosť splátok bola dohodnutá v dvadsiaty deň kalendárneho mesiaca, výška RPMN 21,51 % a priemerná RPMN bola 17,33 %. Celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť bola vo výške 6.632,40 €. Strany si ďalej dohodli úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, poplatok za vklad v hotovosti na úverový účet 2,50 €, poplatok za predčasné splatenie úveru alebo jeho časti 1 % / 0,5 % / 0 %, poplatok za vypracovanie dodatku k zmene zmluvných podmienok na žiadosť klienta 40 €, poplatok za upomienku 15 €, poplatok za výzvu 30 €, poplatok za potvrdenie a súhlasy k úverom vydané bankou na klientovu žiadosť 25 € a poplatok za potvrdenie o zostatku úveru s budúcim dátumom vydané bankou na klientovu žiadosť 50 €.

8. Výzvou zo dňa 23.02.2017 žalobca oznámil žalovanej, že rozhodol o predčasnej splatnosti úveru z dôvodu nesplnenia si svojich povinností žalovanou. Súčasne vyzval žalovanú na úhradu dlhu v celkovej výške 2.959,52 € s príslušenstvom najneskôr do 05.03.2017. Z fotokópie poštovej doručenky mal súd preukázané, že výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 23.02.2017.

9. Podľa bodu 19.8. Všeobecných obchodných podmienok žalobcu sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručenú tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku.

10. Z prehľadu splátok úveru mal súd preukázané, že do zosplatnenia úveru, t.j. do 23.02.2017, žalovaná uhradila na istinu úveru sumu 261,88 €, na poisťné sumu 30,36 € a na zmluvný úrok 292,09 €. Ku dňu

predčasného zosplatnenia úveru bol nedoplatok na zmluvných úrokoch vo výške 160,12 € a na úrokoch z omeškania vo výške 1,28 €.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 488 OZ záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. d/ Zákona na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/20150101>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

12. Na základe vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti uvedenej vo výroku tohto rozsudku mal preukázanú jej dôvodnosť. V danom prípade je premetom konania nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, preto súd musel na niektoré skutočnosti prihliadať ex offio. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v celkovej výške 3.000 €, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 54,02 €. Po preskúmaní zmluvy súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Keďže žalovaná si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, a to k 23.02.2017. Z prehľadu splátok a úveru vyplýva, že do vyhlásenia predčasnej splatnosti žalovaná uhradila na istinu sumu 261,88 €, pričom dlžné zmluvné úroky do zosplatnenia sú vo výške 160,12 € a úroky z omeškania vo výške 1,28 €. Žalovaná je tak povinná celkovo zaplatiť žalobcovi sumu 2.899,52 €, ktorá pozostáva z dlžnej istiny ku dňu zosplatnenia úveru vo výške 2.738,12 € a zo zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v celkovej výške 161,40 €. Súčasne súd zaviazal žalovanú na úhradu úroku z omeškania

vo výške 5 % ročne, ktorá je v súlade s citovanými občianskoprávnymi predpismi, a to zo sumy 2.738,12 €, ktorá predstavuje tzv. čistú istinu úveru. Žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania odo dňa 06.03.2017, kedy sa žalovaná dostala do omeškania. S prihliadnutím na výšku dlhu a majetkové pomery žalovanej, súd povolil žalovanej splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 €, nakoľko povinnosť uhradiť pohľadávku v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku by malo pre žalovanú nepriaznivé finančné následky. Je potrebné poukázať, že výška súdom povolenej splátky takmer dvojnásobne prevyšuje splátku dojednanú v zmluve. Súd dáva žalovanej do pozornosti, že ak sa dostane do omeškania s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh a zanikne jej výhoda plniť dlh v splátkach.

13. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením dlhu až doručením oznámenia o predčasnej splatnosti a výzvy na úhradu dlhu a uplynutím dodatočne poskytnutej lehoty na plnenie. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že výzva bola žalovanej doručená v zmysle Všeobecných obchodných podmienok dňa 26.02.2017. Nakoľko vo výzve na plnenie žalobca určil žalovanej dodatočnú lehotu do 05.03.2017, žalovaná sa dostala do omeškania až nasledujúci deň, t.j. 06.03.2017. Preto žalobcovi prislúcha nárok na úroky z omeškania až od tohto dňa. Súd nepriznal žalobcovi ani nárok na úroky z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti, nakoľko úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky neprislúchajú z úrokov, teda z ďalšieho príslušenstva pohľadávky.

14. Súd žalobu zamietol aj čo do zaplatenia úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko zmluvné úroky patria veriteľovi len do splatnosti úveru. Veriteľ svojím jednostranným právnym úkonom navodzuje stav, v ktorom disponuje oprávnením získať okamžite späť celú sumu požičaných finančných prostriedkov. V dôsledku toho na strane veriteľa odpadá časové obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak spotrebiteľ už nemá právny titul mať prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený ústavne nekomformný stav, kde by spotrebiteľ bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia plnenia a veriteľ by naďalej „pohodlne inkasoval“ úroky z úveru. Inými slovami, išlo by o právny stav, kedy by sa fakticky popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku (zosplatnenia úveru) a veriteľ by mal právo na úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo; naproti tomu spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred takouto zmenou, a to najmä nárok na plnenie v splátkach.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. O trovách konania súd rozhodol tak, že úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Aj keď súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, jednalo sa len o príslušenstvo pohľadávky. Súd konštatuje, že s prihliadnutím na výsledok sporu a žalovanú istinu bol žalobca úspešný v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.